

Magorovo indiánské jméno

Příběh vypravoval minulý rok Čuňas na podzimním festivalu u Skaláka. Po listopadu 89 se všechny české předlistopadové básnické směry (disent, underground, oficiální poezie) sloučily do jednoho a to svobodné poezie. A někdy na začátku 90. let byli představitelé tehdejší už svobodné poezie pozváni na sympózium o české literatuře do New Yorku. Mezi pozvanými byl samozřejmě i Magor, Čuňas doprovázel. Cesta byla zajímavá, už na letišti Magor stihl porvat s představiteli dřívě oficiální poezie a pak odmítl s nimi cestovat jedním letadlem. To se pak vyřešilo. V New Yorku bydleli všichni na jednom hotelu a odtud pak chodili na přednášky. Magor si vždy vzal slovo, jak už to pro něj bývalo zvykem – mimo pořadník a postupně tam posílal do prdele všechny přítomné strany. Pořadatelé mu tedy dali asi 20 dolarů, ať si jde dát pivo a neotravuje. Magor byl spokojen a vyšel kamsi do new yorkských ulic. Tam ovšem našel kontejnery, kam lidé odkládali použité oblečení (tehdy to u nás ještě nebylo), po zběžném prozkoumání vytřídil oblečení, které se ještě dalo nosit, a to si večer dones na hotel. Tam to poctivě vypral a dal sušit. Druhý den se na přednášce opět vyjádřil k příspěvkům a zúčastněným osobnostem české literatury, načež znovu dostal 20 dolarů, a to se pak stalo jeho každodenní rutinou k získávání kapesného. Na konci sympózia jeho hotelový pokoj připomínal plně vytíženou prádelnu a stejně tak i pokoje jeho přátel, navíc se prádlo sušilo i na chodbě. Dohromady nasbíral metrů oblečení. Po několika letech Čuňas opět navštívil New York a z nostalgie se ubytoval právě v tom ho-

telu, jako před lety s Jirousem. Na recepci byl stejný recepční – původem indián. Chvilku si prohlížel čuňasův pas a bylo vidět, že si na něj a na to všechno začíná vzpomínat. „Je tady s vámi ten muž, který pere?“ nejspíše se indián zeptal. Čuňas po pravdě zavrtěl hlavou, že ne. „Výborně, pak tedy jste ubytován!“, pronesl indián se zjevnou úlevou ve tváři. Takže Jirousovo indiánské jméno je tedy „Muž, který pere“.

Zprávičky

- O víkendu se tu byl podívat Jirka, potřeboval si od Ostravy na chvíli odpočinout. Říkal, že v Ostravě se pije ze smutku nad životem a pije se dost. Tady v Praze se pije taky dost, ale z radosti ze života. A ty úsměvy mu moc chyběly. Kdo byl v pátek nebo v sobotu v Nádražce, mohl s ním dát řeč.

- Ve čtvrtek 17. listopadu v 11 hodin bude Václav Malý sloužit rekviem za Magora v kostele svatého Ignáce na Karlově náměstí v Praze. *(Pozor, může to být masová akce, přece jen Magor něco v povědomí lidí znamená!)*

- Ve čtvrtek v Matrixu od 18:00 akce: *Komanč zůstane vždy komančem*, zahrají: Sladký Konec, Hally Belly, Kyslík, Mnichovo smraditě, Sbor březanských kastrátů, von Plastic Factory a další. Vstup 99,-

- V sobotu 19.11 je v Kostelním Vydří ve 13:00 v kostele Panny Marie Karmelské pohřeb Ivana Martina Jirouse. Doprava busem z Florence 8:15 do Dačic, příjezd 11:14. Pak pěšky cca 2km po silnici 408. Jiné spojení tam nejedí.

- Taky v sobotu od 19:00 na Slamníku, akce *Večer pro I.M.JIROUSE*. Hrají Fousy moja, Spolčení hlupců, Degtukas.

Vydáno k setkání v Králi Jiřím dne: 16.11. 2011

A JE TO TADY

Při minulém setkání mě nadchlo to, že časopis vzbudil zájem a bude fajn, když vzbudí i nějakou další tvorivost. Každý má tu možnost si vytvořit vlastní číslo, stačí jen dodržet název, ať to má alespoň nějakou štábní kulturu, ostatní mi je upřímě jedno - je to přece naše vlastní věc. Logo samozřejmě zašlu po nějakém internetovém kanále, stejně tak i Baťa, který je jeho hrdým autorem. Pokud se někdo na vlastní vydání necítí, tak mě taky kontaktujte a já to vysázím a bude. Vskutku jsem překvapen, k jakému výročí vzniká další číslo časopisu Nájezd. Rogo mi v sobotu předal článek, který si žádá být otištěn. Takže toto číslo bude monotematicky věnované právě I.M. Jirousovi, který minulý čtvrtek odešel za Mejlou, Bondym, Kochem a dalšími kamarády.

Jirous měl rád ptáky, byli častým tématem jeho básní.

Ivan Martin Jirous

23. září 1944 – 10. listopadu 2011

- Historik umění, výtvarný kritik
- „Ministr vnitra“ sdružení umělců Křižovnická škola humoru bez vtípu
- Manažer a umělecký vedoucí skupiny The Plastic people of the universe
- Duchovní poradce skupin The primitives group a Půlnoc.
- Organizátor undergroundových koncertů a festivalů 2. kultury
- Básník – vydal několik básnických sbírek. Nejznámější Magorovy Labutí písně, které napsal ve Valdicích, byly oceněné cenou Toma Stopparda.
- Za své názory, aktivity a povahu v rozmezí let 1973 až 1989 odseděl 8 let 5 měsíců a 3 dny.
- V roce 2006 byl oceněn cenou Jaroslava Seiferta.
- S Jardou Pencem napsal protest ministru vnitra proti zásahu na CzechTeku 2004.
- Chvilí bydlel asi 200m od Krále Jiřího.

Krtek

Magorovo odcházení

Ten den něco viselo ve vzduchu. Byl jsem na brigádě a s řidičem multikáry jsme se shodli na tom, že je opravdu divnej den.

Když jsem se pak odpoledne vracel domů, volal mi Dawe a ptal se mě, jestli jsem mu náhodou neposílal zprávu. Povídám mu, že ne, že přeci nemám kredit a k internetu se dostávám sporadicky. V tu chvíli mi Dawe řekl tu strašnou zprávu: „Magor zemřel“. Ty slova pro mě představovaly něco nepředstavitelného, nicméně jsme tomu ani jeden nechtěl uvěřit. Šel jsem domů a připravil si jídlo. Hlavou mi proletovaly různé myšlenky, smrt Magora však nepřicházela v úvahu. Po chvíli mi od Daweho přišla zpráva, která to vše potvrdila: „Je to pravda, bohužel.“ Veškeré plány toho dne šly do hajzlu. Pustil jsem si desku The Beatles a začal si číst jeho básně. Dawe navrhl pietní akci u něj doma. Před tím, než jsem vyrazil, pustil jsem si televizní zprávy, kde o tom krátce mluvili.

U Daweho jsme se sešli, nejprve jen Dawe, já a Čarásek. Později dorazil Pepa, Violka a také Mony. Popíjeli jsme levné krabicové víno a pokuřovali tabák a trávu. Dawe stáhnul znám z jednoho festivalu 2. kultury. Magor to tam celé uváděl. Chtělo se mi rvát. Řvát něco ve stylu: „Vy zasraný kundy!“

Poslouchali jsme underground a pouštěli všemožný dokumenty o umění i pár videí, kde řádl.

Se smutkem na srdci jsem se odebral domů, abych ráno vstal. Dnes se opiju, vožeru jak prase, zkrátka, jak zákon káže.

Rogo

Já si k smrti své dolezu sám

Já si dolezu k své smrti
a nebudu potřebovat ani
úmrtní list
tím jsem si jist
a nebude mě už zajímat
zda nad mou rakví sněží
či padá podzimní listí
ani mě zajímat nebude
zda nad mou rakví
kecají kněží

Nicméně doufám,
že bude sněžít

I.M. Jirous, Rok Krusy

Magorovo zmrtnýchvstání

Ivan Martin Jirous zemřel 10.11.2011. Ovšem jen tělesně. Jsem si jistý, že při první příležitosti, při prvním koncertu pocítíme, že je s námi. A bude s námi stále, s námi, s vlasatci, hárošema, máničkama a třeba taky s hašíšákama. Dál budou žít jeho verše, jeho dílo. Jeho hlas uslyšíme z četných nahrávek, jeho tvář uvidíme na fotkách a videích. Dál bude žít jeho neskutečná vnitřní síla, se kterou se postavil zločinnému komunismu.

Zůstane ve vzpomínkách. Já sám jsem s Magorem znal vlastně jen od vidění. Bylo to vždy jen takové to: „Ahoj, Martine“. Jen jednou se mě v Lounech na lábusovkách zeptal na cenu piva. Byl jsem hlavně v posledních letech často v centru dění. Přiznávám, že mě ten člověk svým způsobem fascinoval. Ano, byl často opilý, sem tam si zanadával nebo se chtěl i rvát.

Pamatuju si třeba, jak za ním přišel jeden mladík a spustil něco ve smyslu: „Magore, myslím,

že jsi nejlepší žijící básník...” a podobně. Magor to evidentně neměl rád, tak odvětil něco ve smyslu: „Jdi do prdele, kundo!“

Možná právě proto jsem se s ním nikdy nepustil do řeči. Stál jsem si za tím, že pochlebování není cesta, a pokud se bude někdy s Magorem více bavit, bude to za jiných okolností. Bohužel se to nikdy nestalo.

Každopádně pro mě ten člověk znamenal a znamená strašně moc. Těm, kteří kritizovali Magorovo chování, které bylo pravda dost nepochopitelné, můžu vzkázat snad: „Dáváte ve škole při hodinách literatury pozor?“ François Villon byl například taky rváč. Snižuje to jeho význam? E.A. Poe byl nenapravitelný alkoholik, snižuje to snad jeho význam? Mohl bych pokračovat, ale myslím, že víte, co tím chci říct. Na rozdíl od jiných, řekněme žvanilů, byl Magor pravý a nepotřeboval se přetvářovat. Byl to bohém a bojovník. Dalo by se toho napsat více a blíže. Já osobně nezapomenu na jeho oči, jeho pohled ve mě probouzel obrovskou úctu a respekt. Bylo to ale i něco, co mě takřka děsilo. Co to přesně bylo však nejsem schopen popsat.

Ahoj, Magore!

Rogo

...
řekl guru můj
Egon Bondy
básník má v rukou hroznou
zbraň:
příští generaci
Dnes v Novém Jičíně
slov těch naléhavost se mi vrací
úryvek, I.M. Jirous, Rok Krusy

Z našeho
údolí slzavého
odešel Milan Matěj (Hlavsa)
Jemu už je hej
ale co my
pozůstalí?
Muži i ženy
s nimiž
jsme žili
kamsi mizí
ztrácejí se v světě jiný
muži i ženy
i androgyni

Hlavně se z toho neposer
neztrácej naději
noví se rodí
dosud cizí
z těch
s nimiž kdysi
jsme se milovali

I.M. Jirous, Rattus norvegicus

Foto ze soutěže v oblékání. Vítěz F. Zappa (zástupce USA) měl zapnutou košili a kontrastně laděnou barvu kravaty. Druhé místo i přes rozepnutý límec získal M. Kocáb za tradiční typ karavaty "šlajfka", třetí místo obsadil I.M. Jirous za... zřejmě za účast a kulturní přínos.